

Καλό Πάσχα! Καλή Ανάσταση!

«Ακου τα σήμαντρα
των εξοχικών εκκλησιών.
Φτάνουν από πολύ μακριά
από πολύ βαθιά.
Απ' τα χείλη των παιδιών
απ' την άγνοια των χελιδονιών
απ' τις άσπρες αυλές της Κυριακής
απ' τ' αγιοκλήματα και τους περιστεριώνες
των ταπεινών σπιτιών.»

Γιάννης Ρίτσος

Ο Νιπτήρας και ο Μυστικός Δείπνος

Πλησιάζει η γιορτή του Πάσχα. Ο Χριστός και οι μαθητές του πηγαίνουν στα Ιεροσόλυμα. Εκεί μαζεύονται σ' ένα σπίτι, για να δειπνήσουν μαζί για τελευταία φορά. Προτού αρχίσουν το φαγητό, ο Χριστός βάζει νερό σε μια λεκάνη, πλένει τα πόδια των μαθητών του και μετά τα σκουπίζει. Όταν τελειώνει, γυρίζει προς τους μαθητές του και τους λέει: «Αν είστε φίλοι μου, να κάνετε ό,τι κάνω εγώ για σας! Να αγαπάτε και να βοηθάτε ο ένας τον άλλο». (Ιωάννης, 13)

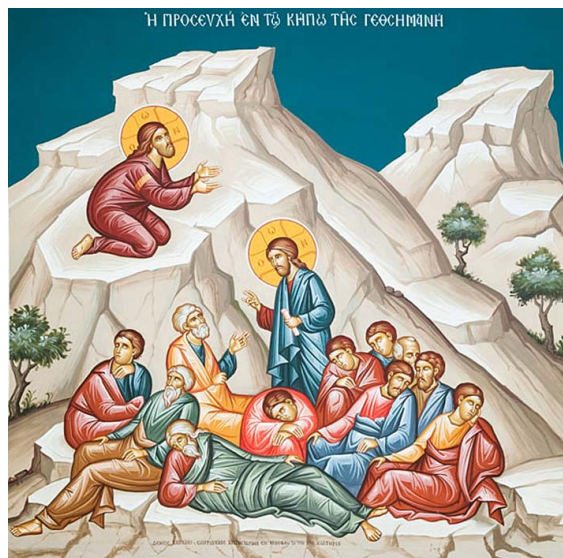
Ο Χριστός και οι μαθητές του τρώνε για τελευταία φορά μαζί. «Αλήθεια σας λέω, κάποιος από σας θα με προδώσει», τους λέει ο Χριστός. Οι μαθητές κοιτάζουν απορημένοι ο ένας τον άλλο. Ο Ιωάννης σκύβει τότε προς τον Χριστό και τον ρωτά: «Κύριε, ποιος από εμάς θα σε προδώσει;» Ο Χριστός του απαντά: «Εκείνος στον οποίο θα δώσω ένα κομμάτι ψωμί, αφού το βουτήξω στο πιάτο». Παίρνει τότε ένα κομμάτι ψωμί, το βουτάει στο πιάτο και το δίνει στον Ιούδα. «Ό,τι έχεις να κάνεις, κάνε το γρήγορα», του αναφέρει ο Χριστός. Ο Ιούδας παίρνει το ψωμί και φεύγει μέσα στη νύχτα.

Στη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου και αφού ο Ιούδας είχε αποχωρήσει, ο Χριστός παίρνει το ψωμί, το ευλογεί και το κόβει σε κομμάτια. Στη συνέχεια το μοιράζει στους μαθητές του λέγοντας: **«Πάρτε και φάτε, αυτό είναι το σώμα μου»**. Ύστερα παίρνει το ποτήρι με το κρασί, τους το δίνει και λέει: **«Πιείτε όλοι από αυτό, γιατί είναι το αίμα μου»**. (Ματθαίος, 26 • Ιωάννης, 13)

Η προσευχή και η σύλληψη του Χριστού

Μετά τον Μυστικό Δείπνο, ο Χριστός και οι μαθητές του ανηφορίζουν προς το όρος των Ελαιών. Εκεί ο Χριστός απομακρύνεται λίγο από τους μαθητές του, γονατίζει κι αρχίζει να προσεύχεται με αγωνία στον Πατέρα του. Όταν επιστρέφει στο μέρος που ήταν οι μαθητές, τους βρίσκει να κοιμούνται. Τότε πλησιάζει και τους λέει: «Γιατί κοιμάστε; Σηκωθείτε. Πρέπει να πηγαίνουμε. Έρχεται ο μαθητής μου, που θα με προδώσει!». (Ματθαίος, 26 • Λουκάς, 22)

Τότε εμφανίζονται πολλοί άνθρωποι με αναμμένες δάδες, κοντάρια και ρόπαλα. Ανάμεσά τους ήταν και ο Ιούδας, ένας από τους μαθητές του Χριστού. Πλησιάζει προς το μέρος του Χριστού, του λέει: «Χαίρε, Διδάσκαλε!» και τον φιλά. Αυτό ήταν το σύνθημα, για να συλλάβουν τον Χριστό οι στρατιώτες. «Ιούδα, με ένα φιλή προδίδεις τον δάσκαλό σου;», παραπονιέται ο Χριστός στον μαθητή του. Ο Χριστός παραδίδεται χωρίς να προβάλει καμιά αντίσταση. Μόνο ο Πέτρος χάνει την ψυχραιμία του. Βγάζει το μαχαίρι και ορμά καταπάνω στον Μάλχο, τον δούλο που άπλωσε πρώτος το χέρι του πάνω στον Χριστό. «Πέτρο, βάλε το μαχαίρι στη θέση του», ακούγεται η φωνή του δασκάλου του.

Στο μεταξύ οι στρατιώτες συλλαμβάνουν τον Χριστό και τον οδηγούν στο σπίτι του αρχιερέα, για να τον δικάσουν. (Ματθαίος, 26 • Μάρκος, 14 • Λουκάς, 22)

Η καταδίκη του Χριστού

Οι στρατιώτες οδηγούν τον Χριστό στο σπίτι του αρχιερέα, για να τον δικάσει. Εκεί είναι μαζεμένοι πολλοί άνθρωποι. Ο αρχιερέας ψάχνει να βρει μια μαρτυρία εναντίον του Χριστού, για να τον καταδικάσει σε θάνατο. Παρουσιάζονται τότε ψευδομάρτυρες και κατηγορούν με ψεύτικες μαρτυρίες τον Χριστό.

Σε κάποια στιγμή ο αρχιερέας ρωτά τον Χριστό: - Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού; - Όπως το λες είναι. Εγώ είμαι, απαντά ο Χριστός.

Τότε ο αρχιερέας γεμάτος θυμό φωνάζει: - Είναι ένοχος! Πρέπει να πεθάνει. Μερικοί άνθρωποι που ήταν εκεί αρχίζουν να φτύνουν τον Χριστό.

Άλλοι μάλιστα του σκεπάζουν το πρόσωπο και αρχίζουν να τον χτυπούν, λέγοντάς του κοροϊδευτικά: - Αφού είσαι προφήτης, μάντεψε ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε; Το παράνομο δικαστήριο ολοκληρώνεται.

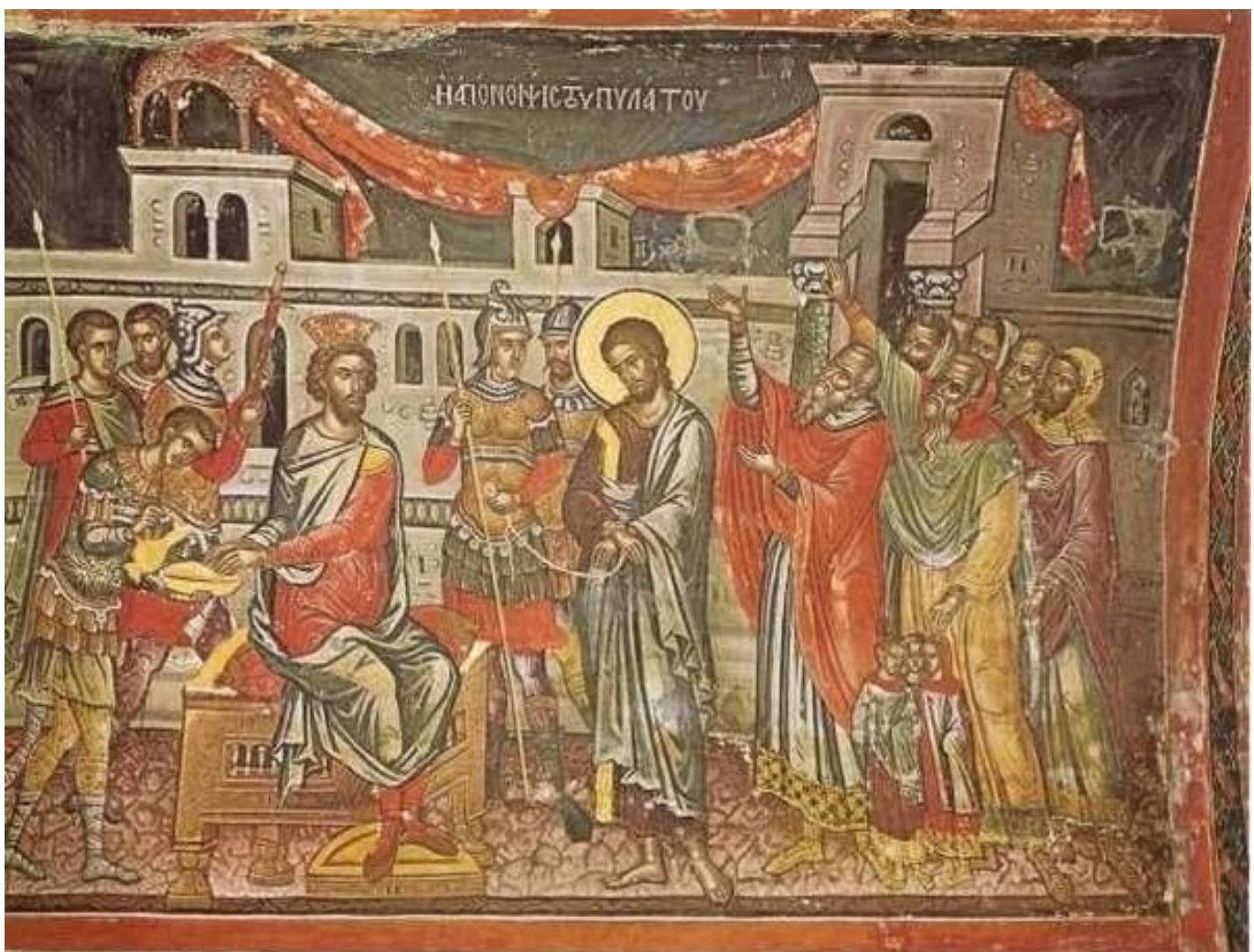

Ο Χριστός καταδικάζεται σε θάνατο. Για να πραγματοποιηθεί η απόφασή τους αυτή θα πρέπει να πάρουν την έγκριση του Ρωμαίου διοικητή Πόντιου Πιλάτου. Πρωί πρωί την άλλη μέρα, οι άνθρωποι του Συνεδρίου παραδίδουν τον Χριστό στον Πόντιο Πιλάτο, για να εγκρίνει την καταδίκη του σε θάνατο. Ο Πιλάτος θαυμάζει την ηρεμία του Χριστού. Κουβεντιάζει μαζί του και σιγά σιγά καταλαβαίνει ότι είναι αθώος, γι' αυτό και τους λέει με βεβαιότητα:

- Δεν βρίσκω κάτι κακό σε αυτό τον άνθρωπο. Είναι αθώος! - Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον, φωνάζει γεμάτος μίσος ο κόσμος.

Ο Πιλάτος, μη μπορώντας να τους αλλάξει γνώμη, ζητά μια λεκάνη με νερό. Πλένει τα χέρια του και λέει: - Νίπτω τὰς χεῖρας μου, δηλαδή δεν φέρω ευθύνη για τον θάνατο αυτού του αθώου. Στη συνέχεια παραδίδει τον Χριστό στους Ιουδαίους, για να σταυρωθεί.

(Ματθαίος, 27 • Μάρκος, 15)

Η Σταύρωση του Χριστού

Οι στρατιώτες φορούν στον Χριστό κόκκινο μανδύα. Πλέκουν στεφάνι από αγκάθια και του το βάζουν στο κεφάλι για στέμμα. Παίρνουν καλάμι και του το δίνουν στο δεξί χέρι για σκήπτρο. Γονατίζουν μπροστά του και τον περιγελούν φωνάζοντας: «Ζήτω ο Βασιλιάς των Ιουδαίων!». Έπειτα τον φτύνουν, του παίρνουν το καλάμι και τον χτυπούν στο κεφάλι. Ο Ιησούς υποφέρει όλα αυτά τα πάθη σιωπηλά.

Ο Χριστός, ταλαιπωρημένος από τα πάθη, σηκώνει στους ώμους του τον σταυρό κι ανηφορίζει για τον Γολγοθά, έναν λόφο έξω από τα Ιεροσόλυμα. Μα ο σταυρός είναι βαρύς κι ασήκωτος. Ανεβαίνει με δυσκολία τον δρόμο του μαρτυρίου. Λυγίζει και πέφτει. Δυσκολεύεται να συνεχίσει. Τότε, οι στρατιώτες αναζητούν άνθρωπο, για να μεταφέρει τον σταυρό. Βρίσκουν τον Σίμωνα τον Κυρηναίο και του φορτώνουν τον σταυρό. Εκεί στον Γολγοθά σταυρώνουν τον Χριστό μεταξύ δύο ληστών. Ο ένας βρίσκεται στα αριστερά και ο άλλος στα δεξιά του. Μερικοί από τους στρατιώτες τον κοροϊδεύουν λέγοντας: «Αφού είσαι γιος του Θεού, γιατί δεν κατεβαίνεις από τον σταυρό;». Ο Ιησούς υψώνει τα μάτια του στον ουρανό και λέει: «Πατέρα μου, συγχώρεσέ τους. Δεν ξέρουν τι κάνουν». Κάτω από τον σταυρό βρίσκεται η Μαρία, η μητέρα του Χριστού. Μαζί της κι ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού, ο Ιωάννης. Ο Ιησούς γυρίζει το κεφάλι του προς το μέρος της Μαρίας και της λέει: «Μητέρα, να ο γιος σου». Μετά κοιτάζει τον Ιωάννη και του λέει: «Ιωάννη, να η μητέρα σου». Από εκείνη την ώρα ο Ιωάννης ανέλαβε τη φροντίδα της Παναγίας. Ο Χριστός πεθαίνει πάνω στον σταυρό. Τότε, γίνεται μεγάλος σεισμός. Ο Ρωμαίος αξιωματικός έκπληκτος ομολογεί: «Στα αλήθεια, αυτός ο άνθρωπος ήταν ο γιος του Θεού». (Λουκάς, 23 • Ιωάννης, 19)

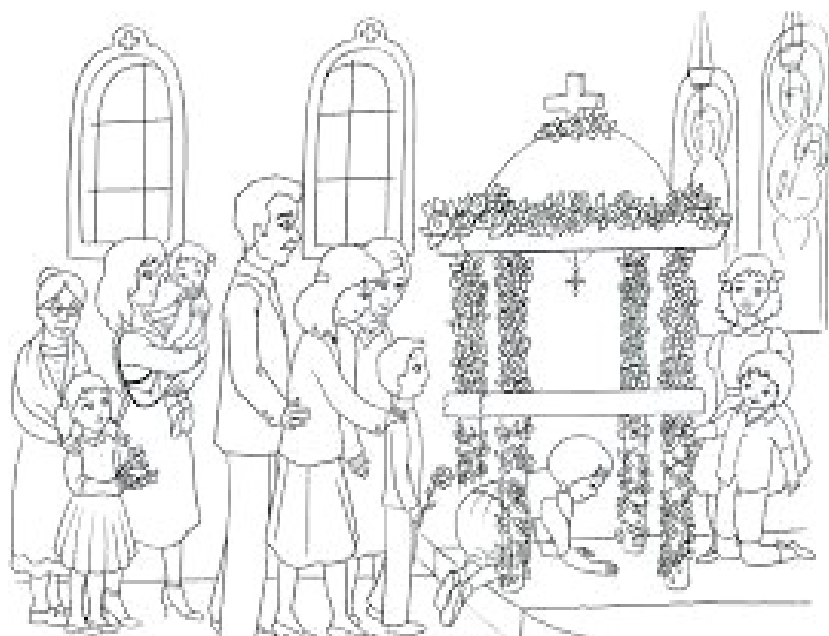
Η Αποκαθήλωση και η Ταφή του Χριστού

Είναι μέρα Παρασκευή. Ο Ιωσήφ, ένας κρυφός μαθητής του Χριστού, πηγαίνει με θάρρος στον Πιλάτο και ζητά να του επιτρέψει να πάρει από τον σταυρό το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος τού δίνει την άδεια. Τότε, ο Ιωσήφ μαζί με έναν άλλο μαθητή του Χριστού, τον Νικόδημο, ανεβαίνουν στον Γολγοθά. Εκεί συναντούν τις μαθήτριες του Χριστού να θρηνούν τον δάσκαλό τους. Με μεγάλη προσοχή βγάζουν τα καρφιά και τον κατεβάζουν από τον σταυρό. Αλείφουν με αρώματα το νεκρό σώμα και μετά το τυλίγουν σ' ένα καθαρό σεντόνι. Επειδή άρχισε να νυχτώνει, τον τοποθετούν γρήγορα γρήγορα σε έναν καινούριο τάφο, που ανήκε στον Ιωσήφ. Ακολουθώς, κλείνουν την είσοδο του τάφου με μια μεγάλη πέτρα και φεύγουν. Την άλλη μέρα, Ο Πιλάτος στέλνει στρατιώτες, για να προσέχουν τον τάφο. (Ματθαίος 27 • Ιωάννης, 19)

Μια από τις πιο συγκινητικές στιγμές του εσπερινού της Μεγάλης Παρασκευής είναι η Αποκαθήλωση. Σε αυτήν ο ιερέας, ως άλλος Ιωσήφ, ξεκαρφώνει τον σταυρωμένο Χριστό και τον τυλίγει με καθαρό σεντόνι. Στη συνέχεια, τον τοποθετεί στον στολισμένο Επιτάφιο και τον ραντίζει με ροδόσταγμα και ροδοπέταλα.

Αι γενεαί πάσαι, ύμνον τη
Ταφή Σου, προσφέρουσι
Χριστέ μου.

Καθελών του ξύλου, ο
Αριμαθείας, εν τάφω Σε
κηδεύει.

Ω γλυκύ μου έαρ,
γλυκύτατόν μου Τέκνον,
πού έδυσου το κάλλος;

Η Ανάσταση του Χριστού

Πολύ πρωί την Κυριακή οι μυροφόρες γυναίκες ξεκινούν, για να πάνε στον τάφο του Χριστού. Μαζί τους κουβαλούν και τα αρώματα, με τα οποία θα αλείψουν το νεκρό σώμα του. Στη διαδρομή προβληματίζονται: «Ποιος θα μας μετακινήσει την πέτρα από την είσοδο του τάφου;». Φθάνοντας εκεί, μια έκπληξη τους περιμένει. Ο τάφος είναι ανοικτός κι ένας άγγελος κάθεται έξω απ' αυτόν. «Μη φοβάστε», τους λέει ο άγγελος. «Ο Χριστός δεν είναι εδώ. Αναστήθηκε. Ελάτε να δείτε το μέρος που τον έβαλαν». Οι Μυροφόρες μπαίνουν στον τάφο και διαπιστώνουν ότι ο τάφος είναι άδειος. Τότε, τρέχουν ταραγμένες αλλά και γεμάτες χαρά, για να μεταφέρουν τα ευχάριστα νέα στους μαθητές. Στον δρόμο συναντούν τον Χριστό και τον προσκυνούν. Εκείνος τους λέει: «Χαίρετε! Πείτε στους μαθητές μου να πάνε στη Γαλιλαία και θα τους συναντήσω εκεί». (Ματθαίος, 28 • Μάρκος, 16)

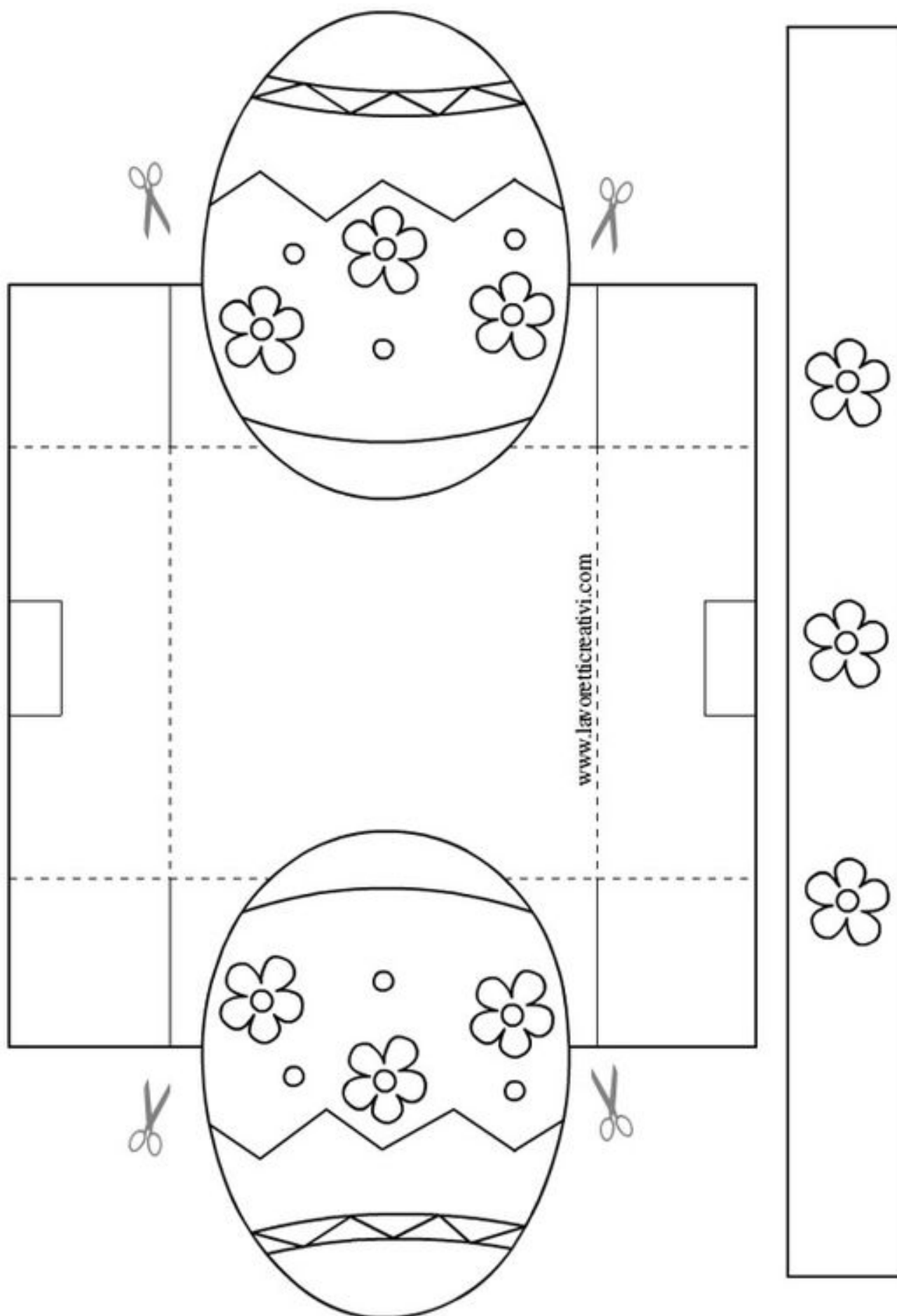
«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν
χαρισάμενος.»

«Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τοῦ τάφου καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν
τὴν αἰώνιον ζῶν καὶ
μέγα ἔλεος.»

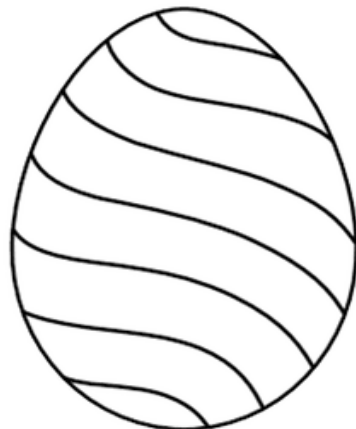
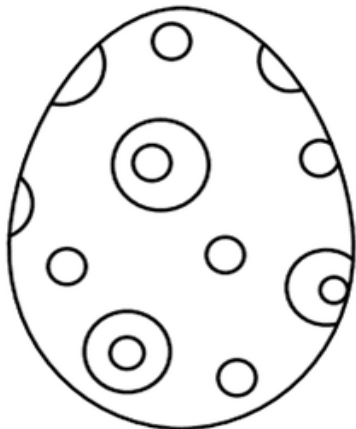
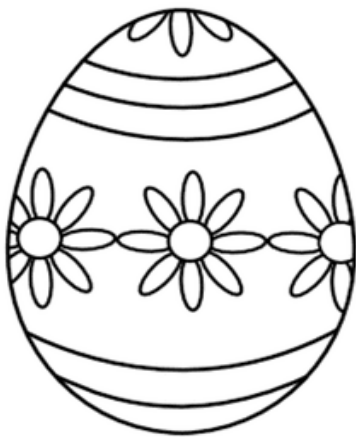
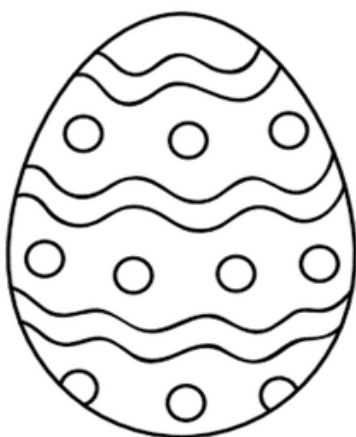
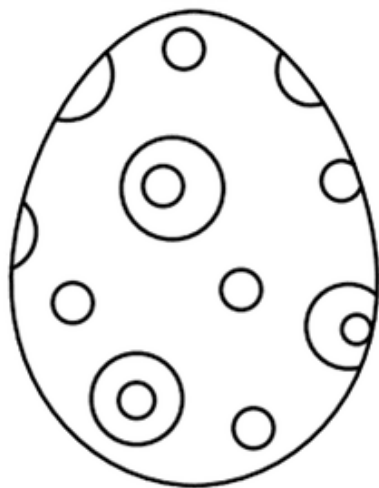
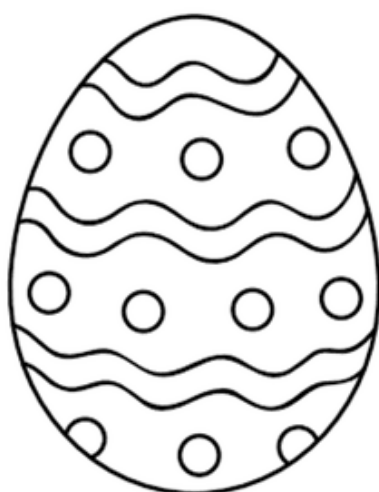

Χρόνια Πολλά!

Μπορείς να φτιάξεις ένα πασχαλινό καλάθι... ή...

να ζωγραφίσεις πασχαλινά αυγά...

Χρόνια Πολλά
&
Καλή Ανάσταση!

**Παιδιά, σας εύχομαι ολόψυχα
Καλό Πάσχα και
Καλή Ανάσταση!**

Χριστός Ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες,
Όλοι, μικροί μεγάλοι, ετοιμαστήτε·
Μέσα στες εκκλησίες τες δαφνοφόρες
Με το φως της χαράς συμμαζωχτήτε·
Ανοίξτε αγκαλιές ειρηνοφόρες
Ομπροστά στους Αγίους και φιληθήτε·
Φιληθήτε γλυκά χείλη με χείλη,
Πέστε: **Χριστός Ανέστη**, εχθροί και φίλοι.

Διονύσιος Σολωμός

